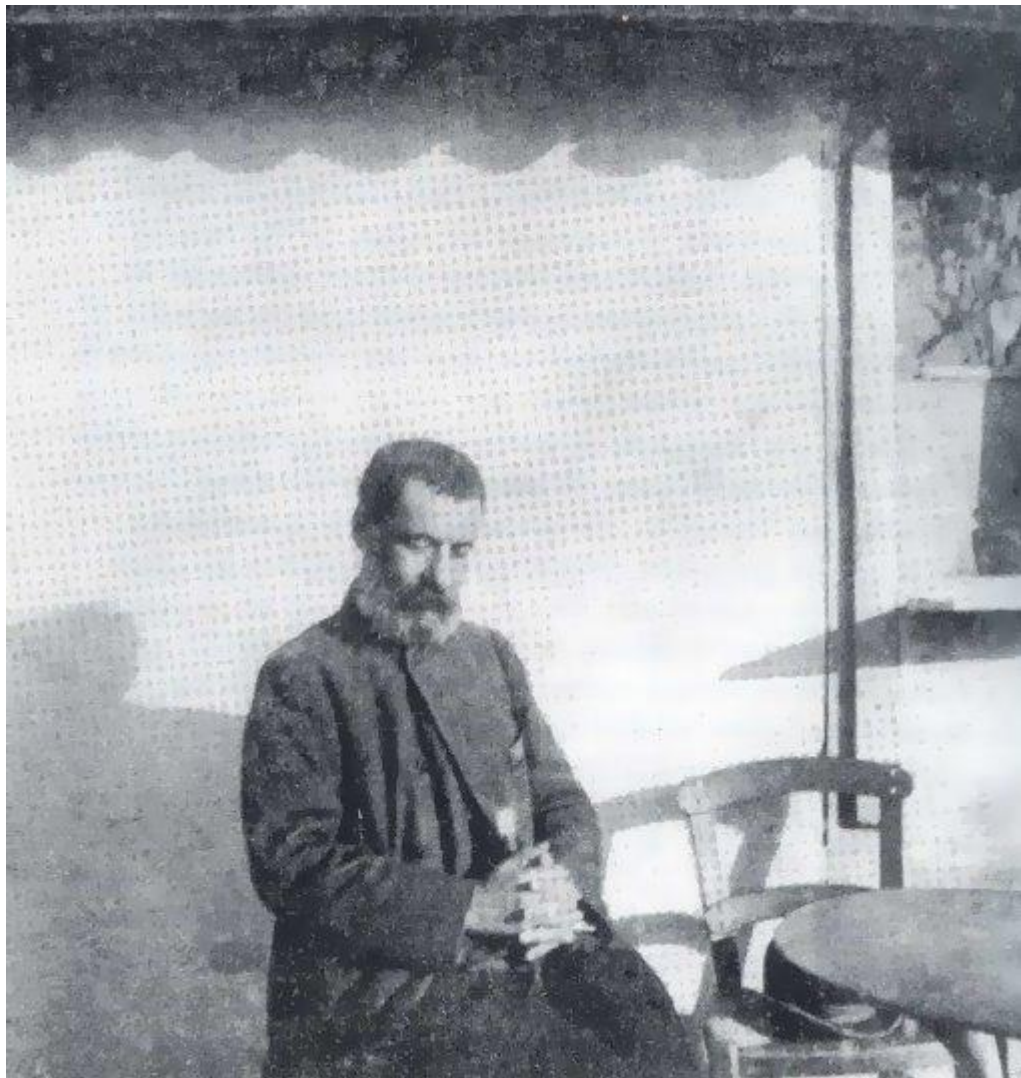

25 Σεπτεμβρίου 2009

Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, ΦΤΩΧΟΣ ΑΓΙΟΣ (διήγημα) (4)

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

[Συνέχεια από \(4\)](#)

Δ΄

Τας αίγας του ο πτωχός αιπόλος τας άφησεν όπως ευρέθησαν εις το έλεος του Θεού, ουδέ είχε καιρόν να τας οδηγήσει οπίσω εις την μάνδραν και να τας ασφαλίσει. Βοσκόν άλλον ν' αφήσει αναπληρωτήν δεν είχε την στιγμήν εκείνην. Ο ψυχογυιός του δεν είχε επιστρέψει ακόμη από το φρούριον. Το παλιόπαιδο θα ήυρε τας πύλας ανοικτάς και θα το έστρωσε με φίλους εις κανέν καπηλείον. Τις οίδεν αν δεν επώλησε το ήμισυ της καρδάρας, της προωρισμένης διά τον κολλήγαν, αντί ημισείας δωδεκάδος ιχθυδίων παστών;

Ο βοσκός ολίγα μόνον βήματα έτρεξεν επί της μεγάλης οδού και είτα εστράφη προς αριστερά και εχώθη εν μέσω συστάδος θάμνων. Δεν ήτο μωρός αυτός να υπάγει εις το Κάστρον διά της μεγάλης οδού, την οποίαν είχε δείξει αρτίως εις τους κλέπτας. Εγνώριζε παμπόλλας πλαγίας οδούς και μονοπάτια γνωστά μόνον εις τους ανθρώπους του επαγγέλματός του. [\(περισσότερα...\)](#)